

oštarina plaćena u gotovom.

SAMOBORSKI LIST

Knjižnica kr. sveučilišta

God. XIX.

U Samoboru, 15 srpnja 1922.

.. 14.

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — PRETPLATA za cijelu godinu iznosi 40 K. — Plativo i talivo u Samoboru.

Uprava i uredništvo nalazi se
GLAVNI TRG br. 3
(Naklada 8. šek.)

UCLA
... prema cijenama. Za
agencije, ... više puta uvrštava, daje se
malom popust. Rubopisi se ne vraćaju.

Ante Belina — Lug:

Majka kao uzgajateljica.

Kao divlje drveće što raste, uspijeva, te donosi loš plod, dok ga spretna ruka marljivoga vrtlara ne oplemeni, tako i dijete, premda najplemenitiji stvor ne može donositi koristi čovječanstvu, dok ga ne oplemeni onaj, koji je na to pozvan, koji se cijelim tijelom i dušom odaje brizi, njezi i napretku miloga gojenca. To je dužnost uzgajateljeva i uzgajateljice. Dobro će ga uzgojiti, ako mu podaju zdravu duševnu hranu i ako upotrebljavaju za to zgodna uzgojna sredstva.

Majka je prva pozvana, da bude život, skrbnica i uzgojiteljica; da bude uzor budućega ponosa svoga i da ga već donekle pripravljenoga predade na dalje obrazovanje u ruke nastavnika koji u školi zamjenjuju i oca i majku. Nastojte da srdašća njihova budu opojena ljubavlju naprama lijepoj nam Otadžbini i tako posvećujući sav svoj život za dobro, procvat i potpuno uskrnuće njezino postanu vrijedni sinovi ove grude.

Po njezinom primjeru povodi se dijete i udara pravac budućem si životu. Ona mu ulijeva u dušu sladke riječi savjeta i opomena ona ga nježno privija na tople svoje grudli, ona ga neustrašivo brani i daje život svoj, te sva u toj sreći, toj svojoj najljepšoj nadi sve za njega daje.

Pa želiš li stoga, draga majko, da riječi tvoje ostanu trajnom uspomenom u grudima mladoga srca, podaj miljenčetu svojemu za duševnu hranu lijepu knjigu, lijepo štivo i čitaj mu povjesnicu roda svoga. Pazi i onda da ti djeca više čitaju iz divne bogate prirode, nego iz mrtvih knjiga, jer su često one plod prebujne i nezdrave fantazije, a društvu čovječjem mnogo zla i gorčine zadale. Iz ovakih se knjiga djeca otudjuju, od zbilje a prenose u široko polje samih nemogućnosti s kojih je već mnoga mlada duša propala. Čitanje pak valjanih i lijepih knjiga od velike je koristi po uzgoj, jer ono oplemenjuje srce i potiče volju za rad.

Ta Bog je i podigao za to majku na prvo mjesto naloživši joj, to slatko

breme uzgajanja najme, davši joj najuzvišeniju zadaću na svijetu, brigu oko uzgoja našega nade punog naraštaja, jer uistinu odgoj je najveći i najteži problem, koje do sada čovječanstvo poznaje. A da odgojem postignemo žudjeni cilj, potrebno je još da između doma i škole vlada potpuna harmonija, pa stoga bez obuke ne može se ni pomisliti valjan uzgoj, jer želimo li nekoga podučiti, bilo to sa strane intelektualne i moralne, potrebna mu je uzgojna obuka, jer o njoj ovisi čudorednost i značajnost našega budućeg naraštaja.

Domće vijesti.

Zahvala nadbiskupova. Nadbiskup dr. Antun Bauer upravio je na načelnika trg. Samobora ovo pismo:

Gospodine načelnice!

Hvalim lijepo Vašem Gospodstvu na brizi, koju ste uložili prigodom dijeljenja sv. potvrde u Samoboru. Ujedno molim isporučite moju toplu zahvalu svima društvima, koja su doprinela, da je crkvena svečanost onako lijepo i svečano obavljena.

Izvolite primiti uz izraz moga štovanja iskreni pozdrav

U Zagrebu, dne 30. lipnja 1922.

dr. Antun Bauer.

Najstariji hrvatski filatelista.*

U ubavoj dolini ispod penosnoga Okučinograda, u tihom mjestanecu Sv. Martinu živi već preko 30 godina u čednoj skromnosti Nestor hrvatske filatelije. Vjeras svojim „markicama“, koje je još prije više od 50 godina zavolio, u vrijeme, kada je filatelija i u najkulturnijim državama još bila u povoju, sakuplja ih on još danas istim marom kao i u svojim mladim godinama.

Malo je naših filatelista, kojima su poznati začeci naše filatelije, a s kojom je usko skopčan i cijeli život prvog našeg filatelista, g. Oskara pl. Simića, biskupa u Sv. Martinu. Kako naši filatelistički listovi ništa ne spominju o historijatu hrvatske filatelije, ispunit će je časna zadaća, otkom li ovaj spomeničak zaboravi nezabavljive naše filatelističke javnosti.

Početak filatelije nalazimo pod krunom pedesetih godina u Engleskoj i Francuskoj; na početku šezdesetih godina u Njemačkoj a kao prvi filatelista nastupa u Hrvatskoj u isto vrijeme g. Oskar pl. Simić.

* Rado donosimo ovaj članak iz pera jednoga od naših prvih filatelističkih stručnjaka, a koji se više govori na III. rad starije biskupine g. Oskara Simića. Ured.

Bilo je to u Zagrebu g. 1866, kada je mladi drugogimnazijalac Simić dobio na dar od svoga ujaka g. Vakanovića nekakvu knjižicu „Das Postwesen“ i desetak tadašnjih običnih maraka (znakci), koje su date pobudu za njegov daljni rad.

Istomišljenika našao je u svome kolegi Čopu, koji je imao srećom jednoga ujaka, trgovca, tamo negdje u Italiji. Posređovanjem majke Čopeve stigao od ujaka iz Italije kutija puna raznih maraka, bilo je tu više tisuća najkrasnijih maraka tadašnjih talijanskih država (Napoli, Romagna, Sicilija, Parma, Modena, Lombardija), koje bi danas vrijedile više milijuna kruna.

Prijatelji podijeliše bratski ovo blago (u pravom smislu riječi!) i sada započe umeran filatelistički rad promatranja maraka, svrstanja, mlijanja, a bogme i trgovanja.

Obim mladim filatelistima približiše se je još i drugih kolega, koji su našli zabavu u novom ovom športu.

Nakon nekoliko godina nastavlja Simić u bogosloviji svoj filatelistički rad i stupa u vezu sa inozemnim sabiračima, od kojih je najpernatiji dr. Mochkau, prvak njemačke filatelije.

Pod dojmom ovog plemenog susreta izdaje Simić u bogosloviji knjižicu „Živo dr. Alfreda Mochkau-a“. Prva je to knjižica u

nizu naše vrlo skromne filatelističke literature. Jedini uočuvani primjerak ove knjižice nalazi se u knjižnici „Hrvatskog filatelističkog društva“ u Zagrebu. Ovo bi društvo ispunilo jednu od svojih zadaća, kada bi tiskom „drugog izdanja“ očuvalo ovu zanimivu knjižicu od propasti i zaboravi.

Povodom jednog članka, u kojemu opisuje Simić začetak filatelije u Hrvatskoj, podijelio mu je „Société française de timbrologie“ u Parizu počasnju diplomu za njegov filatelistički rad (II. XII. 1879), a „Centro filatelico“ u Montevideo (Uruguay) imenuje ga 24. II. 1881. svojim dopisničkim članom.

Od god. 1885 djeluje g. Simić u Sv. Martinu ne samo u usvišenom svome zvanju nego se bavi još u dokolici filatelijom i pomologijom.

U miru i skromnosti preletio sponzorski 25-, 30-, 40- i 50-godišnjice njegove filatelističke djelatnosti.

Sa osobitim veseljem pozdravljamo svi oporavak našeg vrijednog starca od nedavne teške bolesti, šeloci mu još dugu niz zadovoljnih godina, a ljubav i štovanje njegovih osobnih filatelističkih prijatelja neka mu bude najljepša i najiskrenija „počasna diploma“ za njegov rad na polju hrvatske filatelije!

Vilim Gregorić.

Imenovanje šefa inspekcije rada. Ministaraki Savjet imenovao inspektora rada I. klase inž. Ivana Reizera šefom inspekcije rada Ministarstva za socijalnu politiku sa sjedištem u Zagrebu. — Gosp. Reizeru naše čestitke!

Crkvena vijest. Upraviteljem župa Rude i Kotari sa sjedištem u Rudama imenovan je Vjekoslav Rudolf, umirovljeni svećenik ljubljanske biskupije.

Promjene u učiteljstvu. Ravnajući učitelj u Lugu, Ante Belina premješten je na svoju molbu na trozrednu osnovnu školu u Zabok, te mu je povjerena uprava polonje škole. —

Poslanik dr. Janjić o Samoboru. Drugi sekretar Narodne skupštine u Beogradu dr. Janjić bio je u izaslanstvu poslanika na Zboru u Zagrebu. Tom je prilikom bio i u Samoboru i Rudama i nije se mogao dosta nahvaliti prekrasne okolice koja da pruža potpunu sliku Švice.

Za naša zvana darovali su dalje: Barica Mihelić 100 K, ostavina Ive Budija 900 K. Prije iskazano 24.761. — Ukupno 25.761 K.

Zapis pek Ivica Budija školskoj zakladi. Stroj javnosti valjda nije poznato, da je blagopekoin naš sugradjanin Ivica Budi ostavio oporučno školskoj zakladi za pomaganje siromašne samoborske djece svotu od 5.000 K, što po odbitku procenata čini 4.400 K, koje je uprava škole primila ovih dana. Ivica Budi prvi je gradjanin samoborski, koji se na rastanku s ovim svijetom spomenuo ove zaklade i nadario je jednim dijelom svog imutka. S tim si je on postavio najljepši i trajni spomen u srcima male niročadi i u nizu ostalih dobrotvora njenih u školskoj spomenici. Sava spomenu njegovu! Ugledali se i drugi u ovaj lijep primjer.

Kapela sv. Mihailja Prošloga mjeseca dao je naš župnik ponešto popravljati kapelu sv. Mihailja. Crkva je iznova pobijeljena, sva su vrata očišćena, pod i ormar u sakristiji popravljen, kripa zatvorena. Šteta je što nema sredstava, da se ta vrijedna starina temeljito ne popravi. Za te popravke potrošeno je oko 6000 K (2000 K uzeto je od milodara sabranih za tu kapelu a 4000 K iz blagajne kapele).

† **Jošip Turk**, obrtnik i posjednik u Samoboru umro je ovdje u 72 godini života, te je uz sašućće općinstva i obrtničkoga društva sahranjen na župnom groblju.

Katarina Sokolović-Horvat U Bregani umrla je 5. srpnja posjednica gđja. Katarina Sokolović-Horvat nakon duge, teške bolesti. Bila je dobra majka i skrbna gospodarica i uživatelj opće biovanje. Laka joj zemlja!

Dar „Jek“. God. 1914. složili su Milan Zlatić, Kosta Vanjek, Gjurjo Franceković i Mirko Klečić ml. salonski orkestar i kupili jedan harmonij za 120 kruna. Taj je harmonij sada prodat za 4000 kruna. Gđ. Milan Zlatić, Mirko Klečić i baštinici pek Francekovića (gđja. Bušar i gđja. Juranović) poklonili su svoj dio svaki 1000 kruna (ukupno 3000 kruna) hrv. pjev. društvu „Jek“ za nabavu glasovira.

Industrijski kolosjekt „Samoborka“. „Samoborka“, tvornica umjetnoga kamena d. d. u Samoboru zamolila je dozvolu, da sagradi industrijski krnj kolosjekt, koji se ima odgranjivati od postaje Samobor i vodi do tvornice Samoborka.

Beuči da je ova gradnja po Direkciji državni željeznica u Zagrebu u početku odob-

rena, određeno je u smislu postojećih ustanova pod vodstvom Vladimira Popova višega inženjera administrativno ophodjenje na licu mjesta na dan 13. srpnja.

O tom je obaviještena i kr. kot. oblast na priklon odnose gradjevne dozvole, s pozivom, da se dađe kod ophoda zastupati, te da o njem obavijesti trg. poglavarstvo u Samoboru radi njegova zastupanja kao i radi obaviještenja svih privatnih interesenata.

Voćke na Topličkoj cesti. Blagodati sadjenja voćki uz ceste općeno su poznate. U zemljama, koje imaju racionalno razvijeno voćarstvo, ovo je postalo pravilom, pa ovako voće donosi lijepu korist i općini i općinarima, a daje ugodnu hladovinu. Za pohvalu je da je općina dala u svoje vrijeme zasadi Topličku cestu drvećem. Ali to još nije dosta. Ovakim voćkama treba posvećivati i dalju brigu; treba ih obrezivati i rediti na jednaki način, kako se to čini i po voćnjacima. Voćkama se na pomenutoj cesti ne priklanja ovaka pažnja; one su zapuštene i ostavljene same sebi, pa ne mogu valjano napredovati. To je jedno. A drugo je to, da surave ruke diraju i u te voćke, kidaju grane i lišće i oštećuju drveće na sve načine. Ni po jada, ako si dijete ili tko drugi ubere sa njih ploda, ali je žalosno, da neki mladji ljudi koji bi morali poznavati vrijednost voćki i cijenite tuđe dobro, kijaštre nemilice po njem sanoseći mu nedoglednu štetu. I ovdje bi bilo dobro da se koji dan pročete koji od stražara, pa da pronatje štetčence, da ih se može poučiti, kako je nekulturno i kažnjivo ovako pustošenje plemenitih voćki i javnih nasada. —

Promet stranaca. Dok je u ovaj čas nešto manje ljetovišnih gosti u Samoboru no predjašnjih godina, čemu će biti kriv i nedostatak stanova, to broj prolaznih gosti rapidno raste. Svake nedjelje i blagdana, samoborska je željeznica krcata izletnicima za Samobor. Tako su se prošle nedjelje poslije podne morali ranžirati tri vlaka uporedo, jer je putnika bilo toliko, da nijesu mogli stati u redovni vlak. Izgledalo je u Samoboru kao na dan aninskoga prošjenja. . .

Izletnici su se razšli po perivojima i gostionicama, a najveći ih broj pošao do hidropatskoga zavoda i Šmidhenova kupališta, gdje su baseni bili prenapunjeni gostima koji su tražili ohladjenja od sapare srpanjskoga sunca.

I automobila je bilo u Samoboru i suviše, to više, što se neki još nikako ne mogu priviknuti na održavanje cestovnoga reda, pa po običaju nahgito jure ulicama dišući oblazine prašine i ugrožavajući sigurnost prolaznika. Neki su od ovih prijavljeni radi nagle i neoprezne vožnje.

Rekonstrukcija mlina. Uslijed otpisa generalne inspekcije voda u Zagrebu raspisuje se na dan 10. kolovoza u 10 sati prije podne vodopravna rasprava za rekonstrukciju mlina Hanibala Prausspergera iz Samobora. Sadašnja tri drvena mlinska kola zamijenit će se jednim većim željeznim nadlijevnim kolom.

Operat za tu rekonstrukciju zajedno sa osnovom dozvolbene isprave, koja bi se imala u tom predmetu izdati izložena je od 8. srpnja do 9. kolovoza 1922. kod trg. poglavarstva.

Interesirani mogu u te vrijeme ili kod same rasprave svoje prigovore i primjedbe podnijeti.

Nigijona u Samoboru. Naše ubavo mjestence samo prema ovom položaju okru-

ženo prekrasnim šetalštima, obraslim crnogoricom presijeca potok Gradna, koja donosi svježega uzduha tako da nije samo rodnome Samoborcu već i strancu ugodno boraviti u tom našem malom zemaljskom raj. Ali to samo tada, kad bi se održavali najnužniji postulati higijene.

Uzaludu na trgovišnoj zgradi visi ploča s natpisom „Ljčično povjerenstvo“, kada se sa svih prozora oko trga isprašuju krpe kojima je pohrana prašina po svim kutevima stana. Te se krpe isprašuju na trg tako, da ljudi, koji prolaze mimo za vrijeme isprašivanja izgledaju, kao da su nekoliko sati proberavili u kojem mlinu, ali samo s tom razlikom, što bi iz mlina izašli zabijeljeni brašnom, a ovdje na trgu prašinom, ispacima kose i t. d.

Tomu se neka već jednom stane na put, jer će se inače dotičnici morati, kojih se tiče, imenično predati javnosti.

Samoborac.

Aninako prošjenje Mjesta za Aninško prošjenje u Anin delu koje će se održavati u nedjelju 30. o. mj. razdijelit će se za gostionišare, pečenjare i druge trgovce dne 26. o. mj. u 5 sati poslije podne u Aninperivoju.

Za zakladu siromašne školske djece u Samoboru sabrao je g. Koletić Ljudevit u gostionici g. L. Kalamince 400 K.

Kalinovica — prodana. Javijaju iz Sv. Nedjelje kraj Samobora, da je ovih dana prešla kupnjom vanredno lijepo uređjena i sa plemenitim egzemplarima pastuba snabdjevena ergela Kalinovica, koju je za vrijeme rata sagradio g. Radivoj Hafner, u vlasništvo g. vlastelina pl. Brigljevića iz Laouce.

Predaja prijava o valovanju poslovnoga prometa Prijave su porezovnicima od trg. poglavarstva dostavljene pak se porezovnici u vlastitom interesu pozivaju, da ih do konca o. mj. ispune i predadu. Isto tako i valovnice o uohodarni i porezu na imovinu za god. 1921. —

Bjanoća pasa. Na jednom psedu gdje. Slave Felkel ustanovljena je bjanoća. Pas je pobjesnio, jer ga je na kućnom pragu nagrizao drugi bijesan pas, koji je na nj naitio Goraje psedu nagrizao je služavku, Fanku Stomina, koja je upućena u Pasterov zavod u Zagrebu, u kom je od Nove godine bio de 600 belsnika, nagriženih od bijesaa pasa. Isto je tako ovaj pas nagrizao Klaru Makaron dijete oruž. narednika, staro 4 godine koje je također prevešeno u Pasterov zavod.

U Samoboru je proglašen 40 dnevni kontumac pasa. Živoder je pozvan, da dnevno hvata pse, te da ih bez razlike pošlje. Općinski su stražari upućeni, da vlasnike okitajućih pasa, koji nisu providjeni brnjicom i ne vode se na uzici, prijave te će se protiv njima postupati svom strogošću.

Nadamo se, da će se te mjere doista strogo provoditi, jer što u Samoboru ima pasa, koji se skrću, toga valjda nema nigdje.

Zloba. Štefanu Dumiću iz Lipovca poklošeno je i pogaleno po nepoznatom poštmitelju u noći od 17. na 18. VI. na polju „Pusta njivice“ ječma i pšenice u vrijednosti od 1000 K.

Utopio se Seimogodišnji sin Igneca Štefan Hecceg iz Horvati utopio se dne 30. lipnja u neograđenoj lokvi, koja se nalazi pokraj kuće. —

Napadali na načelnika i trg. zastupstvo. U posljednja 3 broja zagrebačkog tjednika „Sl. Čujmo“ napada neki „Samoborac“ načelnika i naše trg. zastupstvo. Prvo radi odmjere poreza III. razreda i radi električne centrale, koja bi se imala graditi u Samoboru. Trg. zastupstvo pak radi toga jer da se daio po načelniku u pogledu izgradnje elek. centrale krivo voditi te stvara zaključke koji nisu pravovaljani.

Taj „Samoborac“ zna da u trg. zastupstvu imade 18 zastupnika iz svih slojeva građanstva, pa ako misli da zaključci zastupstva nisu za opće dobro, mogao bi se s kojim od zastupnika sporazumjeti te zastupstvu staviti na pretres svoje „mudrije“ i „bolje“ prijedloge.

Ovakovo je podvaljivanje načelniku i trg. zastupstvu, bez obzira na osobu, s prezirom za osuditi, jer bazira na osobnostima, kleveti i nelatini.

Medjutim je taj „Samoborac“ koji nema lica da izadje svojim imenom, u posljednjem svom dopisu jasno označio svrhu svog pisanja, a ta je, da sadanji načelnik mora zahvatiti, da može on na njegovo mjesto doći, to se mora dogoditi zato, jer je on (tako si sam iztaje svjedodžbu), pravi samoborac i Hrvat a ne Jugoslaven, vrsna i spremna sila za ovo mjesto!! — Nismo ni znali kako spremne ljudi imade za načelnička mjesta!! S—k.

† Franjo Bedeničić, posjednik i mlinar umro je 15. o. m. u 64 godini života. Pokojnik bio je u prijašnjim periodama trgovačkim zastupnikom. Sprovod bit će mu u nedjelju 16. o. m. u 1/25 sata poslije podne. — Laska mu zemlja!

Umrli u samoborskoj župi od 1. VII — 15 VII 1922. Josip Turk, postolar, 71 god., Samobor, Gornji kraj. Antun Žnidarić, stolar, 69 god., Gornji kraj. Miica Matančić, dijete, 19 mjes., Samobor, Perkovića. Marija Novak, dijete, 2 god., Domasovac. Karlo Rakić, dijete, 4 god., Ordanjci. Katarina Horvat, udova mlinara, 54 god., Bregana. Terezija Husta, dijete, 4 mjes., Otok. Marija Librić, seljakinja, 29 god., Vrhovčak. Alojz Letina, dijete, 6 dana, M. Rakovica. Marija Prekopec, dijete, 6 mjes., Hraštica. Valent Reanus, dijete, 6 mjes., Otruševac.

Dosadio mu život Marko Kramer 26. god. iz Vrhovčaka kidisao je dne 5. o. m. na svoj život, pa se je u samoubilačkoj nakani htio ubiti iz jednocjevke puške. — Ne tako nije imao dovoljno baruta, napunio je pušku pijeskom, te si je pušku naperio pram srcu i odapeo. Kako je ova bila punjena pijeskom nije se mogao ubiti, već si samo zadao ranu. — Kramer je po seljacima odvezen u bolnicu. —

Kradje. Ljudevitu Radoševiću iz Sv. Nedjelje ukrado je dosad nepoznati počinitelj iz zatvorene staje jedan konjaki ham s uzdama, vrijednost 4000 K

Janku Dragoš iz Medsava ukrado je nepoznati počinitelj iz kokošince 4 kom. kokošiju i 2 guske vrijedne 1000 K

Galparu Rešiću iz Ruda ukradjen je po nepoznatom počinitelju jedan sat s lancem, jedno odijelo i kućnja u ukupnoj vrijednosti od 3000 K.

Prosvjeta.

Obrine rad. društva „Napredak“ pristupilo kao utemeljitelj članovi: gđa. Rozica Kompare i supruzi Ivka i Vjekoslav Bepočić.

Antonija K. Cvijić:

Klavir Ferde Vizner - Livadića.

(Nastavak.)

Odjednom mi se lanjske godine iz Pošavine javio gosp. rav. učitelj Nep. Sirgar, sin bivše Lisinske vjerenice Hedvige Banove, da je u njega Livadićev glasovir, koji bi našem muzeju prepustio ako mu se zamjeni s drugim. Istodobno našla se u „Obzoru“ slična vijest, na koju je reagirao gosp. Bshovec u „Samoborskom listu“ ovim recima:

„... Već po opisu tog klavira u napomenutoj notici, koji mi je dobro poznat kao unuku pok. Ferde Livadića, jer sam ga nebrojeno puta vidio kao dijete i kao odrasli dječak u kući moga djeda Ferde, odmah sam bio uvjerenja, da taj glasovir nije pravi Livadićev, kojega spominje pisac one notice. Uz to se dobro sjećam, da je u svoje doba klavir Ferde Livadića bio prodan obitelji Gollner u Samoboru, a nipošto Tonkresu, odnosno od ovoga učitelju (sad školskom nadzorniku) Vjek. Kirinu. Iako je gosp. Sirgar kupio glasovir od Tonkresa, to ovo nije nipošto glasovir Ferde, nego onaj mog pok. ujaka Kamila Vizner-Livadića (glasoviti ilirski bariton), odvjetnika i kr. jav. bilježnik u Samoboru. I ovaj je glasovir meni bio potpuno poznat, pa se i opis klavira u notici u „Obzoru“ posvema podudara s izgledom onoga potonjega. Po tome taj klavir, što se preporučuje za nabavu povjereništvu za prosvjetu i vjere, nema historičke ni muzealne vrijednosti, koju mu pisac pridaje. Da imam još jedan siguran dokaz za svoje tvrdnje, obratit ću se na moju tetku gđu. Katarinu Vizner, suprugu Kamilovu, neka bi mi i ona javila, što zna o klaviru Ferde Livadića, odnosno o onome svoga maža. Gđa. Vizner mi je odgovorila: „Na Tvoj upit glede klavira Tvoga djeda Ferde Livadića, javljam Ti, da je taj prodan Gollneru u Samoboru. Kamilov klavir kupio je pak Tonkres u Kerestincu — Ti ćeš se na nj jamačno sjećati, bio je žuto obojen, i nešto modernije konstrukcije nego onaj stari Tvoga djeda...“ Tako su i navodi ovog pisma potvrdili moje objašnjenje u ovom člančiću. Što se zbilo sa glasovinom Ferdinim, možda bi tko znao od članova obitelji Gollner. Napisah ove relike, jer mi je stalo do prave istine, pa da ne dolazi u pogledu klavira slavnoga ilirskoga glazbenika do krivih zaključaka.

Franjo Bahovec.“

Pročitavši ovu izjavu osjetila sam, da je nama starima, koji živimo još pod direktnim utjecajem naših ilirskih roditelja, sveta dužnost, da taj glasovir pronadjemo, potporom vlade prekupimo i prema historičkoj svojoj vrijednosti da ga u gradski muzej smjestimo. To je jedna od naših velikih pletenih mislija. Mi smo tada pošli u traganju korak po korak sigurnom stazom. Gosp. Gollner u Samoboru uputio me na svog brata Hermana, ravn. učitelja u Rači, koji mi je odgovorio; „... Na cijem. Vaš upit u pogledu glasovira Ferde Viznera (Livadića) želim se Vam priopćiti, da sam isti godine 1897. na žalost prodao (volidbe radi) g. Bebičaru Kekuljeviću, vlastelinu u Ivancu. Glasovir je dakako starinski, vrlo velik, uglad, ali nije od svijetlog već tamnog drva, na jednoj rjepi imade urezano slovo V (Vizner) a svaki glas bije o 4 žica. U našoj roditeljskoj kući bio je pušten 12 godina, te biva ga svagdje propozirao, jer sam na njemu svirao.“

(Nastavak će biti.)

PROSVJETA.

Povijest crkvene glazbe Samoborski župnik Milan Zjajić, koji je poznat kao vrstan poznavalac glazbe i njena razvoja napisao je sada knjigu „Povijest crkvene glazbe“, koja će bez sumnje pobuditi razumljiv interes kod svih prijatelja ove vrste glazbenoga umjeća, koje se posljednjih godina sve jače gaji, a u nas ga propagira na osobito prikladan način časopis „Sv. Cecilija“

Knjiga Milana Zjajića izaći će u nakladi Hartmanove knjižare u Zagrebu, a već je ušla u štampu.

Omladinski časopis „Smilje“ donosi u posljednjem broju jednu pjesmu i priču od B. Tonija te jednu priču Milana Langa.

Zakon o zaštiti staraca i starica. U posljednjem Mjesečniku, glasilu Pravničkoga društva napisao je dr. Štefek Orešković tekst zakonske osnove o zaštiti staraca i starica, koji je, ako jednom postane zakonom, kadar izdatno zaštititi i odbraniti interese staraca. Autor pravom ističe, da bi taj zakon davao i ono što ne može nijedna karitativna institucija, a to je pravni učinak; on bi izričkom važio ondje, gdje se treba tražiti milosti, već samo da se vrši pravda.

Tekst zakonske osnove, kako ju je dr. Orešković iznio, obseže 22 paragrafa, a mora se priznati, da je autor u malo rečenica podao skroz jasne i precizirane ustanove pa ušao i u najveće detalje, koji bi mogli izbiti u ovome važnom pitanju. Pokazao je i ovom prilikom svoju opsežnu pravničku spremu kao i svoje osjećanje za humanost.

Vatrogasne pjesme. U vlastitoj nakladi izdat će vojvoda samoborskog vatrogasnoga društva u Samoboru, Bogumil Tomić svoje pjesme, u kojima su opjevani razni motivi iz našega vatrogasnoga svijeta i života. Pjesme će izaći u knjižici, koja će obsežati 3 štampana arka. One će imati zadaću, da vatrogasci što jače zagriju za svijetle požarničke ideale, a moći će da pojedine pjesme posluže kao deklamacije i proslavi kod vatrogasnih slavlja i jubileja. Cijena će biti knjiži 4 D.

„Samobor“ u Americi.

Dne 18. lipnja o. g. primio sam iz Amerike pismo, u kojem mi samoborska braća i sestre, koji se nalaze u Americi, izrazuju sućut radi teške nesreće, koja je zadesila moj rod. Na ovoj iskrenoj sućuti najtoplije zahvaljujem.

Budući da se mene pita kao glavnara kotarskoga suda u Samoboru za riješenje parnice brata Bežića, saopćujem, da je stvar u tečaju i neka se pouzda u pravedno riješenje.

Kako pismo ne nosi potpisa, te se mogu odgovoriti pisu lista na njegovu osobu, pak to čitam u našem domaćem glasilu.

U Samoboru, dne 1. srpnja 1922.

Milutin Jurčić, kr. kotarski sudac.

Gospodarstvo.

Gospodarsko društvo kao zadruga u Samoboru održat će svoju glavnu redovitu skupštinu u nedjelju, dne 23. srpnja t. g. u 10 sati prije podne u trgovačkoj vijećnici s običajnim dnevnim redom. Ako ne bi bio sazvan dovoljan broj članova održat će se skupština sa 1 sat kasnije bez obzira na broj nezvaničnih članova

Kuću

kupujem u Samoboru ili najbližoj okolici sa stanom za uvelič. Pismene ponude sa opisom i oznakom cijene molim slati na adresu A. Otto Muender Zagreb, Mošinskijeva 14.

Javna zahvala.

Na plemenitom daru od 500 K, koje mi je podijelio Prosvjetni klub „Samobor“ u Chicagu Ill, kao pripomoć u ovim teškim vremenima, najrdacilja mu hvala.

Ana Fogl

2 stolca za ležanje

(Liegesessel)

na prodaju za 800 K. Adresa u upravi.

Javna zahvala.

Hvalim u ime svoje i sestara svima prijateljima i znancima koji su našu nezabornu mamcu

Katarinu Horvat-Sokolović

do hladna groba sproveli te nama pismeno ili usmeno svoje saučešće izrazili.

Vatroslav Sokolović

Preporučuje se

Trgovina mješovite robe

gotovih ljetnih modernih i sport-
skih šablira.

gotove haljine i bluze uz znatno sni-
žene cijene.

Melanija Vuja

Obrtnička ulica br. 28.

Javna zahvala.

Prigodom neočekivanoga i strašnoga
udarca, koji nas je zadesio preranom smrću
neprežaljenoga oca i djeda gospodina

Josipa Turka

obrtnika i posjednika

zahvaljemo ovim putem svim prijateljima i
znancima, koji su me u njegovoj kratkoj be-
leći otkrili boli, i koji su mi iskazali po-
stojednu počast isprativši ga do hladnoga
groba.

U Samoboru, 5. srpnja 1922.

Tugojeda djeca unučad
i rođaci.

Cvikeri, naočale, termometri, stakla svih brojeva
dobivaju se kod

Ivana Sedalica
Samobor

Mijo Bagadur

manufakturna trgovina

preporučuje već na novo prispjelu ljetnu
robu, kao kambrike, platno, štofove,
zefire i svu ostalu manufakturnu robu
u najboljoj kakvoći.

Cijene umjerene.

Solidna podvorba.

ELEKTROS

ured za električnu industriju i pogon

VLADIMIR NOVAK

ZAGREB Frankopanska ulica 8.

Telefon: Interurban 3-04.

Brzjavni: ELEKTROS. Zagreb.

Uredjuje: Električne centrale i sve vrsti pogona
za električnu rasvjetu i prenos sile itd.

Opće je poznato

najjeftinije vrelo manufakturne robe, **August Jamšek**

Zagreb, Petrinjska ulica br. 4

Upravo prispjelo:

Muška odijela,
engleske tkanine najbolje kakvoće i solidne izradbe.

Muške i ženske cipele u velikom izboru

sve uz konkurentno niske cijene. Nadalje preporučam:

poplune, muške i ženske košulje

u vlastitoj, domaćoj i najsolidnijoj izradbi i uz najniže cijene.

Neka nitko ne propusti

a da si ne pogleda bogato skladište sukna, zefira, šifona, platna, hlača, ke-
celja, rubaca, čarapa i sve ostale manufakturne i konfekcione robe kod so-
lidne tvrdke:

August Jamšek

Zagreb, Petrinjska ulica br. 4.